

Evangelí de la memòria del Cor Immaculat de la Benaurada Verge Maria: complir la voluntat de Déu

Evangelí i comentari de la memòria del Cor Immaculat de la Benaurada Verge Maria. “La seva mare conservava tot això en el seu cor”. Demanem ajuda a la Mare de Déu per a fer com ella: pensar les coses en la intimitat de la pregària per poder complir sempre allò que Déu vol.

Evangelí (Lc 2, 41-51)

Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb motiu de la festa de Pasqua. Quan ell tenia dotze anys, hi van pujar a celebrar la festa, tal com era costum. Acabats els dies de la celebració, quan se'n tornaven, el noi es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se n'adonessin. Pensant-se que era a la caravana, van fer una jornada de camí abans de començar a buscar-lo entre els parents i coneguts; i com que no el trobaven, van tornar a Jerusalem a buscar-lo. Al cap de tres dies el van trobar al temple, assegut entre els mestres de la Llei, escoltant-los i fent-los preguntes. Tots els qui el sentien es meravellaven de la seva intel·ligència i de les seves respostes. En veure'l allà, els seus pares van quedar molt sorpresos, i la seva mare li digué:

—Fill meu, per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia.

Ell els respongué:

—Per què em buscàveu? No sabíeu que jo havia d'estar a casa del meu Pare?

Però ells no compregueren aquesta resposta.

Després baixà amb ells a Natzaret i els era obedient. La seva mare conservava tot això en el seu cor. Jesús creixia en edat i saviesa, i tenia el favor de Déu i dels homes.

Comentari

Després de celebrar ahir la solemnitat del Sagrat Cor de Jesús, estretament unit a ella, la litúrgia ens

presenta la festa de Cor Immaculat de Maria. El passatge evangèlic ens porta fins al Temple de Jerusalem, on Josep i Maria han pujat amb el Nen per acomplir el precepte. Acabada la festa se'n tornen cap a Natzaret i el Nen es queda a Jerusalem sense que els pares se n'adonin.

L'angoixa i el dolor dels pares de Jesús ens han de fer pensar en la necessitat de no “perdre” mai Jesús. Sant Josepmaria ho comenta així: “Jesús: que no et perdi mai més. I llavors la desgràcia i el dolor ens uneixen, tal com ens uní el pecat, i surten de tot el nostre ésser gemecs de profunda contrició i frases ardents, que la ploma no pot, no ha d'estampar” (*Sant Rosari*. Cinquè misteri de goig, n.5).

Demanem a la Mare de Déu que ens eixampli el cor i el purifiqui perquè siguem capaços d'estimar cada vegada més Déu i tots els germans.

Com veiem a la vida dels sants, la gràcia de Déu i la correspondència personal van dilatant la capacitat d'estimar. De part nostra ens caldrà no abaixar pas els braços en la lluita contra l'egoisme, fer totes les coses amb rectitud d'intenció, demanar a la Mare de Déu que ens ajudi a tenir un cor net per poder veure Déu (cf. *Mt* 5, 8).

Acaba l'evangelí d'avui recordant-nos que en arribar a Natzaret Maria "conservava tot això en el seu cor". Per dues vegades l'evangelista Lluc fa servir aquesta expressió que ens fa veure com Maria –fins i tot quan no entén què passa o el que Jesús els hi diu, a ella i a Josep– pensava les coses en la intimitat de la pregària per poder complir sempre allò que Déu vol. De fet, amb això, també imita Jesús tal com veiem a l'escena evangèlica d'avui, perquè ell vol estar a la casa del Pare, vol fer sempre i en tot la voluntat del Pare,

la qual cosa arriba a ésser el seu
nodriment (cf. *Jn* 4, 34).

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/gospel/evangelis-de-la-
memoria-del-cor-immaculat-de-la-
benaurada-verge-maria-complir-la-
voluntat-de-deu/](https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangelis-de-la-memoria-del-cor-immaculat-de-la-benaurada-verge-maria-complir-la-voluntat-de-deu/) (11/03/2026)